

El sentit de l'humor més agut s'amaga al cervell

Un estudi indica que les persones amb més matèria grisa en certes regions del cervell tenen una capacitat humorística més aguda i desenvolupada

✘ DAVID BUENO

Una de les maneres que tenim de gaudir de les amistats i de les relacions socials és a través de l'humor. Però no tothom té el mateix sentit de l'humor. ¿Com s'origina l'humor i per què hi ha persones que tenen un sentit de l'humor molt més agut que d'altres? Un article que s'acaba de publicar a la revista *NeuroReport* aporta dades sobre aquesta qüestió.

L'habilitat per detectar i apreciar l'humor és un procés cognitiu extraordinàriament sofisticat. Es gesta quan les paraules que escoltem o les imatges que veiem difereixen substancialment del que el nostre cervell havia anticipat, segons el context en què ens trobem

i en funció de l'experiència de cadascú. Per aquest motiu un bon acudit indueix a pensar una cosa però finalment canviar-la per una altra de diferent i xocant.

El factor sorpresa

Des d'un punt de vista evolutiu, la teoria més acceptada sobre l'origen del sentit de l'humor proposa que, a mesura que els homínids van anar evolucionant i els nostres mecanismes mentals van anar adquirint més grau de creativitat per resoldre problemes complexos, també vam començar a utilitzar *dreces* mentals per preveure i anticipar-nos a les situacions, en comptes d'assimilar i analitzar en profunditat l'enorme quantitat

d'informació que rebem de l'entorn. Tanmateix, però, aquestes dreces mentals només són simples aproximacions a la realitat que també poden provocar falses inferències. Per evitar els errors produïts per aquestes falses inferències, s'han desenvolupat circuits neurals per detectar-les. És aquí on s'origina el sentit de l'humor, que s'ha d'entendre com el plaer que provoca reconciliar les discrepàncies entre el que inconscientment havíem suposat i la realitat objectiva. I els somriures i les rialles serveixen per comunicar a les altres persones que no hi ha cap perill en la falsa alarma creada per la inferència errònia.

És ben cert, però, que no totes les persones percebem l'humor amb la mateixa intensitat i finor. Diversos investigadors del Laboratori de Neurociència Social, Cognitiva i Afectiva de l'Hospital Mèdic de Harvard, als EUA, han examinat amb escàners de ressonància magnètica funcional (fMRI) l'estructura del cervell de 30 homes i 29 dones sans de 18 a 45 anys. També van fer un test per quantificar el sentit de l'humor.

Els investigadors han observat una clara correlació entre la capacitat per detectar el sentit de l'humor i el volum de matèria grisa de quatre regions del cervell: el gir frontal inferior esquerre, implicat en la resolució d'incongruències; el pol temporal esquerre, implicat en la resolució de problemes socials i emocionals; l'ínsula esquerra, implicada en el sentiment d'alegria; i el gir frontal inferior dret, implicat en la presa de decisions binàries. Queda una pregunta sense resoldre. ¿Qui té més sentit de l'humor és perquè ja d'entrada presenta més volum de matèria grisa o en canvi qui té més volum de matèria grisa és perquè ha après a percebre millor l'humor? Caldrà més estudis. Mentrestant, gaudim de l'humor. —

IMPREVISIBLE
Els millors acudits són els que fan pensar una cosa que després s'ha de canviar per una altra. Juguen amb determinats circuits del cervell. GETTY

